

ÉRETTSÉGI TALÁLKOZÓ

SINKOVITS PÉTER

1.

az első emeleti hotelszoba ablakából
figyeltem
a szemközti építőtelepen
hogyan emelik egymásra
az épületszerkezeteket
gondoltam
erről írok majd
amúgy összehasonlításként is
milyen serényen halad itt a munka
de egy nap
ez is elakadt

a palánkok mögött
ázott vasdaruk meredező mozdulatlansága
mert közben az eső is eleredt
csöndes nyugodt őszi eső
guten abend mondtam a csinos pincérnőnek
s már előttem is a megszokott sör
bólintottam a törzsvendégeknek
peremvárosrész
a negyedik nap után
én is annak számítok
a bárszékről nézelődve megvizsgálom
szokott helyükön vannak-e a fényes
szép címkéjű üvegek
majd oldalt fordulva figyelem
a játékasztalt

ketten rángatják a fogantyúkat
védenek és támadnak
cikázik az elektronikus labda
egy újabb márkáért még egy percig
a mellettem ülő lány szintén ezt figyeli
együtt nézzük tehát
valami alkalmi közösségben
s amikor a játékasztal felszabadul
hirtelen felkérem egy játékra
bizonytalanul körülnéz
a pincérnő bátorítja

én indítok
ő nyugodtan kimérten
szinte hűvösen támad
de nem túl nagy meggyőződéssel
egyre jobban érzem a játékot
ügyesen vezetem a labdát
két pontot szerzek egymás után
de védőbábuit észrevehetően
nagy ívben elhúzza
nem engedünk kiáltom
kedveskedő feddéssel
ő is rákapcsol
egy újabb márká a visszavágó
most már életre halálra
a zenét alig halljuk
a bárpult elsötétül
csak a sistergő labdát
és az ugráló bábukat látjuk
most ő dob be egy érmét
együtt számoljuk a találatot
felszabadultan
végül kezét fogunk
igazi ellenfélnek kijáró hálás mosoly
a húgom
még diáklány
mondja a pincérnő derűsen
kint erősebben esik az eső
ismét egymás mellé ülünk

téged hogy hívnak kérdi
 talenamaineilikennamaimavalenikavabulaimakulakeva
 ez a világon a leghosszabb vezetéknév mondom
 az érdekességi rovatban olvastam valamikor
 és ne jegyezd meg a nevem

a lemezalbumával tér vissza
 válasszak
 azután ő választ nekem egyet
 ezt hallgatjuk

2.

akkor a téren egyedül álltam
 mindenki sietett
 elsiettek mellett
 a boncterem jutott eszembe
 az egyetemi épület bal oldali szárnyában
 a zöldesszürke tüdőfoszlányok
 mi közöm volt nekem mindehhez
 musculus sternocleido mastoideum
 mormoltuk sokszor egymás után
 az anatómiai atlasz feddhetetlen
 kiterített nyilatkozat

felhúztad a szoknyád
 vegyél nekem nylonharisnyát
 ez már tönkrement mutattad

sternocleido mastoideum
 mondtam előkelő tartózkodással
 harisnyát pedig holnap veszünk
 ma már zárva az üzletek
 a megvető mosolyt
 csak jóval később értettem meg
 hát ennyi volt az egész

3.

nem létező iskola
nem létező osztályának
nem létező diákjai

jót mulattunk ezen is

és mit látott eszter spanyolországban
akkorát
akkorát mint a nem létező iskola
nem létező osztályának
egyetlen osztálytársnője sem
sikongtak is a társasutazás aggszúzei
amikor megjelent az erkélyen
jót mulattunk ezen is
úgy tettünk mintha jót mulattunk volna
zajosan énekeltünk
elégedetten nézegettük a gyerekekről készült
album-képeket
mindannyian vittük valamire
csak a városszéli bolt vezetője
nem mondott még le
hogy a helyébe kerüljünk
ha ő lemond
vagy nyugdíjba megy
akkor átvehetjük a bolt irányítását
s akkor azután tényleg révbe jutottunk
öt év múlva
a következő találkozóig
bizonyára ez is megtörténik

mit látott eszter spanyolországban

4.

alkalmi szobatársam
egyetlen szót nem tud németül
máig sem értem
miért küldték ki erre a tanácskozásra

a pénzt viszont szeretné elkölteni
már egy órája járunk a csillárok között
nem tud elszakadni tőlük
már a raktárból is hoznak fel
még újabb fajtákat
de érzem hogy nem vesz semmit
végül kint az utcán várom meg
ez egy csillárbuzi

másnap már meglógok tőle
este nagy csomaggal állít be
nézzem meg
leopárd-utánzatú női bunda
kifordítva esőkabát
ez igen mondom
ezen látszik ám hogy külföldi
majd örül neki az asszony

lemegyek a bárhelyiségbe
sie sind heute so müde
mondja a pincérnő barátságos mosollyal
és elébem teszi a pohár sört
igen
valóban fáradt vagyok

alvás előtt még sétálok egyet